

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1232/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Цана Ђукић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5494/19 од 31.07.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5494/19 од 31.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 784/12 од 10.11.2017. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле-противтужене и раскинут уговор о доживотном издржавању закључен дана 08.03.1999. године, оверен код Општинског суда у Чачку ЗР ../99, између правног претходника тужиле пок. ВВ, као примаоца издржавања и тужене-противтужиле, као даваоца издржавања. Другим ставом изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиле и обавезана тужилца-противтужена да јој на име накнаде за старање о пок. ВВ из ..., опредељеном у члану IV Уговора о доживотном издржавању ЗР ../99, овереним пред Општинским судом у Чачку 08.03.1999. године, за период од 01.01.1991. године до 08.03.1999. године исплати износ од 452.337,30 динара са законском затезном каматом почев од 12.02.2016. године, као дана вештачења, па до исплате. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5494/19 од 31.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене-противтужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена-противтужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о

парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

У тужби поднетој 04.09.2009. године ради раскида уговора о доживотном издржавању, вредност спора означена је износом 100.000,00 динара, у противтужби поднетој 23.09.2009. године вредност спора означена је износом од 1.800.000,00 динара. У поднеску од 31.03.2016. године, тужена-противтужила је прецизирала тужбени захтев и као вредност предмета спора означила износ од 452.337,30 динара, о ком захтеву је, између осталог одлучено првостепеном пресудом донетом 10.11.2017. године. Другостепена пресуда је донета је 31.07.2020. године.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Како је поступак у овој правној ствари започет подношењем тужбе ради раскида уговора о доживотном издржавању дана 04.09.2009. године и противтужбе 23.09.2009. године, дакле пре дана ступања на снагу важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...18/20), то се у овом случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), која се односи на новчану вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Имајући у виду да вредност предмета спора по тужби, а ни по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**